

MÁM TU PRO VÁS NĚCO ZVLÁŠTNÍHO

ministrant knihovníkem

Dnes se, velectění kolegové ministranti, spolu podíváme na některé speciality. Však jsem si také jist, že mám speciální čtenáře, kteří se jen tak s něčím nespokojí. A jak je naším dobrým zvykem, průvodcem nám bude náš starý známý misál, kterým se snad již konečně prokoušeme až k posledním stránkám.

Nahlédněme tedy na závěr za sedmistou sedmatřicátou stránku – také bych mohl říci za texty o svatých, neboť tam jsme již jako doma. Ona stránka nám otevře vstup do mši spojených s určitými obřady.

KDYŽ VSTUP, TAK VSTUP

Fakt, že do křesťanského života se vstupuje křtem, asi všichni známe. Ať jsme k němu byli přineseni v peřince nebo přišli po vlastních, křtem jsme se stali Božími dětmi a křesťany, křest je naše vstupní brána do katolické církve, naše první svátost.

Se křtem však je toho spojeno více, co se slavení týče. Jistě víte, že dospělý člověk, který dosud nebyl pokřtěn, ale chce to napravit a na křest se připravuje, se jmenuje katechumen. Je to slovo řeckého původu a znamená doslova „vzdělávaný“ – tím se myslí ve víře.

Tento katechumen se na křest připravuje rok až dva v katechumenátě, tedy době přípravy. Na jeho závěr je pak přijímán mezi čekatele křtu. A protože se nejčastěji křtí o Velikonocích, koná se přijetí mezi čekatele křtu obvykle na začátku postní doby.

Během této postní doby pak čekatel křtu prochází takzvanými skrutinií. Skrutinium se říká zvláštnímu přípravnému obřadu, který se konává na třetí, čtvrtou a pátou postní neděli. A jak pro přijetí mezi čekatele, tak pro mše se skrutinií jsou v misále zvláštní texty, které se používají – a to je jediná výjimka – i na postní neděle, které jinak nelze ničím „přebít“.

NEJEN KŘEST

Zalistujeme-li misálem dál, zjistíme, že mnohé další svátosti mají vlastní mešní formulář. Je to nejen křest (tyto texty se používají, koná-li se křest jindy než o Velikonocích), ale také biřmování, kněžské (a také jáhenské a biskupské) svěcení a manželství.

A nejen svátosti – v životě církve dochází k dalším významným událostem, které si zaslouží zvláštní pozornost i při bohoslužbě. Je to zehnaní představených různých klášterů – opatů a abatýší, dále zasvěcení

Foto: wikipedia

panen, řeholní sliby a jejich výročí nebo svěcení kostela a oltáře.

Možná vás zarazilo zasvěcení panen. Zasvěcené panny jsou ženy, které se rozhodly zůstat svobodné a žít v celibátu pro lásku ke Kristu a pro Boží království, nechťejí však vstupovat do žádného řeholního společenství. Složí tedy biskupovi zvláštní slavnostní slib, podobný jako skládají řeholníci. Nadále pak žijí ve světě a vykonávají běžné občanské povolání.

NA OKAMŽIK NĚCO MÁLO PŘESKOČÍME

...a podíváme se o kus dále dozadu. Však se zase vrátíme, nebojte se. Postupme nyní na stránky s číslem devět set a výše. Zde se dostáváme od počátku života k jeho konci a k tomu, co pak následuje – přinejmenším na této zemi.

Od nepaměti, už od biblických dob, jak máme doloženo v Písmu, se modlíme za zemřelé a vyprošujeme jim u Pána milosrdenství a spásu. Zvláště se setkáváme v modlitbách a při slavení na pohřbu. Pro tuto příležitost zde najdeme řadu mešních textů, zvláště pak jedny pro dobu velikonoční. Kristovo zmrtvýchvstání je totiž tváří v tvář smrti naší největší nadějí a posilou.

Další texty se pak využívají při jiných mších za zemřelé. Těmto mším se říká „zádušní“ – prosíme při nich totiž za duši zemřelého člověka, našeho blízkého, nebo také někoho neznámého. I zde máme širokou paletu výběru podle životního stavu tohoto člověka či podle příležitosti, kdy se k této mši scházíme.

PŘI MŠI VOTIVNÍ NEJSME PROTIVNÍ

A zase se vracíme zpátky. Přibližně na stovce stránek – začínají osmistovkou – najdeme texty mši zvláště prosebných, a to za různé účely. Můžeme při nich myslet na církev, její představitele a různé stavy. Můžeme pamatovat na stát a jeho představitele. (Ruku na srdce: když nadáváme na politiky, umíme se za ně se stejnou intenzitou a vytrvalostí modlit?) Můžeme prosit například za nemocné, vězněné, za rodinu a blízké i za příhodné počasí. Přece jen „poručíme větru, dešti“ nějak nefunguje a jsme stále odkázáni na Boží pomoc.

A co ty votivní mše? Název pochází z latinského slovesa *vovere*, které znamená „zaslíbit“ nebo také „věnovat“. A právě tyto mše jsou věnovány jednak určitým tajemstvím ve vztahu k Bohu, jednak oslavě světců, kteří jsou pro nás zvláštním vzorem k následování a velkými přímluvci.

Nejčastěji se asi setkáte s votivní mší svatou věnovanou Božímu milosrdenství nebo Nejsvětějšímu Srdci Ježíšově. Ta se slaví na první pátek v měsíci v liturgickém mezidobí. Proč pátek? V pátek totiž projevil Bůh své milosrdenství až do krajnosti – konkrétně na Velký pátek před necelými dvěma tisíci lety.

**Uf – dokázali jsme to!
Prošli jsme celým misálem.
K výkonu blahopřeje
a za trpělivost děkuje**

Zdeněk Drátka

OGIST

KDYŽ JSEM SE PROBUDIL, BYL CIZINEC PRYČ. ALE NE BEZESTOPY.

SPĚCHAL JSEM PO JEHO STOPÁCH. ZNOVU JSEM VIDĚL CELÝ SVŮJ ŽIVOT A VŠECHNO UTRPENÍ, KTERÉ JSEM ZPŮSOBIL.

SIGNÁLNI ANTÉNA ZNOVU FUNGUJE. NA ORBITĚ JE NA'KLADNÍ LOD'. BRZY TĚ TADY VYZVEDNOV.

NEZAPOMEŇ, O ČEM JSME SPOLU MLUVILI.

A MOHU SE ZEPTAT, S KÝM JSEM TO VLASTNĚ MLUVIL?

JSEM POSEL.

TADY NA'KLADNÍ LOD' SALVATOR. BRZY BUDEME NA VAŠICH SOUŘADNICÍCH.